

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 32 * GENER 1986

**PRENSA
CORONA**

SANT ANTONI ABAT

CONSIGNE EN
SUS ENVIOS EL
CODIGO POSTAL

PALESTRA
LLORET DE VISTA ALEGRE
2.8610

ENHORABONA! EUROPA ÉS CA NOSTRA

L'any 1986 serà per a tots nosaltres un any que farà fita. En els primers dies de l'any, hem estat capaços d'arreglar allò que feia quasi cinc-cents anys que havíem espanyat, ja que un esdeveniment polític de màxima importància com ha estat l'ingrés a la Comunitat Econòmica Europea (C.E.E.) ha fet que la política exterior de l'Estat Espanyol (de la mà d'una monarquia parlamentària de caire democràtic i d'un govern socialista, binomi fins fa poc temps impensable) tornàs estar a l'altura que feia anys que no estava.

Hom ha sentit dir més d'una vegada - que és més difícil conservar una obra que fer-la. Això és el que ens ha passat als ciutadans d'aquest país (i ja en fa quasi cinc-cents anys). Quan la "Reforma" (Luterocalvinista) Europa va envidar pel joc del progrés social, cultural, polític i econòmic; però en aquells moments l'estructura del nostre estat, esponerós i orgullós de convertir-se en reducte del catolicisme, va trobar que era més oportú esser el portaveu mundial d'un sistema que la majoria d'estats europeus no compartien i així no embarcar-se en la nau del progrés, - fent just al revés de la resta d'Europa: la "Contra-Reforma" (Felip II). A partir de llavors la Serra dels Pirineus va començar a fer-se més llarga, més ampla i més alta, amb l'única finalitat que el progrés d'Europa no ens arribàs; altra cosa no podria esser.

Així, mentre Europa alçava al vent, encara que tímidament la bandera de la LLIBERTAT i el PROGRÉS, nosaltres restàvem - consolats de saber que l'espiritualisme - nostre era l'encert i allò que, a la llarga, faria retre Europa i per contra ens enfilaria a nosaltres altra volta. Però, tanmateix el que passava era que Europa ni

tan sols sabia si existia l'Estat Espanyol més encara, Europa arribava només fins als Pirineus, mentre la Península Ibèrica s'acostava cada cop més al Magreb, fent-se així, cada dia, més i més llunyana de les llibertats.

Aquesta situació s'ha donat fins enguany. I allò que en un principi va esser "fer l'obra", el pas dels anys ens va fer veure que o la començàvem de bell nou o la conservàvem, i ens decidírem per "conservar-la". I durant segles allò que era orgull per a tots nosaltres i despreci per a ells ben aviat es va convertir en una empresa mala d'aguantar, tant era així, que quan altra volta; en els segles XVIII i XIX, vengueren aires alliberadors d'Europa (La Il·lustració, la primera democràcia anglesa, la Revolució Francesa, l'Imperi Napoleònic etc) continuàrem "conservant l'obra" malgrat les despeses que ens costava.

I arribam als nostres dies. Quan altra volta Europa tornà vèncer l'autoritarisme (Hitler, Mussolini) i va prendre per a sempre el quèst de la llibertat i el progrés, la nostra nació restà altre cop totalment aïllada (franquisme).

Finalment, el que importava ara era, cansats de "conservar l'obra" tirar-la a terra i novament construir-la. Però per fer això vàrem haver de començar a escapçar - els cims dels Pirineus i després de quasi cinc-cents anys d'haver perdut Europa i de vint-i-tres d'intentar trobar-la, de bell nou, a la fi, amb la mateixa estructura d'estat de quan la vàrem perdre (la monarquia), però amb saba nova i amb un esperit democràtic, és a dir, progressista i de llibertat, hem tornat abraçar els germans europeus.

Que sigui per molts anys. Enhorabona!

NOTÍCIES LOCALS

OPOSICIONS AUXILIAR ADMINISTRATIU

Fa mesos l'Ajuntament aprovà la convocatòria d'unes oposicions per cobrir definitivament la plaça d'auxiliar administratiu de la Casa de la Vila.

En el passat Ple del mes de desembre s'aprovaren les bases de les mateixes. Resumint, les condicions són: ésser espanyol major de 18 anys i posseir el Graduat Escolar.

El termini de presentació d'instàncies és de 20 dies a partir de la publicació de l'anunci al Butlletí Oficial de l'Estat.

Les oposicions constaran de tres proves obligatòries (a) mecanografia, b) examen oral de 30 minuts sobre dos temes, c) desenrotllar per escrit un tema, en 60 minuts) i una voluntària (taquigrafia, estenotípia...).

ARXIU MUNICIPAL

El passat 2 de desembre el Consell Insular de Mallorca aprovà provisionalment, dins el Programa d'Inversions Culturals 86 l'obra d'acondicionament i adequació de l'arxiu municipal de Lloret. El cost total és de 1.086.000 pta., a pagar a parts iguals pel CIM, l'Estat i l'Ajuntament.

CARRER DE SES PARRES

Alguns veïns d'aquest carrer han presentat una denúncia al nostre Ajuntament notificant que hi ha un cotxe que, a més d'altres perjudicis, sol obstaculitzar la recollida de fems que, degut a això, queda sense fer. Esperem que el problema se solucionï el més aviat possible.

APROFITAMENT DE LA CAÇA

En el ple celebrat el 24 de setembre del 85, l'Ajuntament decidí concedir, per concert directe i per raons d'interès social, l'aprofitament de la caça de Sa Comuna a la Societat de Caçadors de Lloret.

El passat mes de desembre es fixà que la taxació seria de 131.110 pta per any i la duració del concert de 5 anys cinegètics

PASTURES DE SA COMUNA

Enguany es limitaran a la zona que es tancada i s'hauran de deixar lliures entre el 15 d'agost i el 15 de novembre.

La capacitat total és per a 158 ovelles, éssent la taxació base de l'aprofitament de 37.532 pta/any. La concessió és de 5 anys.

APROFITAMENT DELS PINS

Aquest aprofitament es refereix a un total de 95 pins (degudament marcats i equivalents a 80 m³ de fusta). La taxació és de 72.000 pta.

SUBVENCIÓ IL.LUMINACIÓ PISTA POLIESPORTIVA

Segons resolució de 19/12/85, la Conselleria d'Educació i Cultura ha concedit la quantitat de 1.500.000 pta. per a la realització de la il.luminació de la pista poliesportiva i el canvi de la del camp de futbol.

NAIXEMENTS.

5 desembre: Magdalena Real Montserrat, filla d'Antoni i Apol.lònia. (A Porreres).

20 desembre: Onofre Maimó Roig, fill de Damià i Isabel M^a.

21 desembre: Josep Mª Ruiz Hernández, fill de Josep i Cristina.

DEFUNCIONS

25 desembre: Guillem Fiol Jaume ("Bessó"), viudo, de 82 anys.

31 desembre: Rafel Fontirroig Martorell, - ("de s'Arraval"), fadrí, de 62 anys.

CONCURS DE BETLEMS

Els guanyadors del concurs de betlems de les passades festes de Nadal foren:

1er. Alexandre Moreno Ribes.

2on. Mª Francisca Ferrer Llabrés.

3er. Germanes Niell Gomila.

Participaren un total de 21 betlems.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

xafarderies de na Ben Vista

Jo, na Ben Vista, mallorquina d'arrel deman als prohoms i bufes escainadors d'aquest país que m'aclarin això de s'IVA. Això fa pep i pepet: tothom fa lo que li pas sa pes nassos; i n'hi ha que els tenen grossos. Que mos han llevat no sé quants d'imposts, supòs que deu ser vera, -foi, quan ho diuen és perquè és així- però a mi no em pot entrar dins aquest capet meu que si dia 26 de desembre vaig anar a comprar a la botiga amb dues mil pessetes i omplia la panera, i dia 3 de gener hi vaig anar a comprar el mateix amb els mateixos doblers i n'hi vaig haver d'afegir la meitat. Si jo he de ser "europea" perquè pag s'IVA me n'afluix -Què m'és a mi si va o no va?, la butxaca ho sent i de valent-. I ara trobau que ens havien de fer això? Si el meu padrí aixecàs el cap, bon Jesús, es tornaria morir del susto.

JUGADORS

He vist que hi ha molts i bons jugadors de futbol a Lloret. Jo no sé si el senyor batle -i tanmateix m'agrada es posi així com es posi: guapo!- en lloc de fer unes tribunes al camp de futbol, li convendria més posar un casino o un "Central - Park" -no s'ho diu, així?-. D'aquesta manera, l'Ajuntament en treuria profit dels jugadors.

VISITA A CIUTAT

Aquests dies som estada a Ciutat, a ca una germana meva: l'havia d'ajudar a emblanquinar tota la casa. Vos asseguro que només frissava d'acabar: tot el temps xic, xec, nyec, nyoc, uahhh, pit, pit... Bé, he venguda amb el cap fet una olla de caragols. I que s'hi està de bé a Lloret. Quan vaig arribar, no m'aturava de donar besa-

des a les cadires, taules, a tot lo que veia; i a saludar a tothom, perquè per allà no podia xerrar amb ningú. De manera que: "Preneu llum de na Pastora i no vos mogueu si estau bé, que si va o no IVA bé ningú diu: tenga senyora".

IVA

I no hi va bé això: S'aigordent pica de bon de veres... a sa butxaca. Es preus s'han disparat massa amunt. En beuré molta d'ara endavant... d'aigo en es cafès.

U.D. LLORET

Els resultats d'aquesta temporada han estat:

22/09	Poblense, 3 - Lloret, 0.
29/09	Lloret, 2 - Sant Joan, 1.
06/10	Portocristo, 6 - Lloret, 1.
20/10	Felanitx At., 1 - Lloret, 0..
03/11	Lloret, 4 - Artà, 3.
10/11	Búger, 3 - Lloret, 1.
17/11	Lloret, 1 - Porreres At., 2.
24/11	Llubí, 3 - Lloret, 1.
01/12	Lloret, 2 - Sineu, 1.
08/12	Campanet, 2 - Lloret, 1.
15/12	Lloret, 5 - Ariany, 3.
22/12	Badia, 3 - Lloret, 1.
05/01	Lloret, 2 - Escolar, 0.
12/01	Lloret, 1 - Poblense, 0.
19/01	Sant Joan, 0 - Lloret, 0.
26/01	Lloret, - Portocristo, .

PORRERES ATL.	16	12	1	3	39	13	25
Sineu	15	10	4	1	29	11	24
Poblense	16	9	2	5	27	10	20
San Juan	16	8	3	5	26	20	19
Porto Cristo	15	7	4	4	31	22	18
Felanitx Atl.	15	7	2	6	27	22	16
Artà	16	6	3	7	29	30	15
A. Llubí	16	6	3	7	24	28	15
Badia	16	7	1	8	24	31	15
Lloret	16	7	1	8	24	31	15
Escolar	16	6	2	8	26	32	14
ACYD Búger	16	5	1	10	24	33	11
Campanet	15	3	2	10	13	30	8
Ariany	16	2	1	13	28	57	5

FLASH INFORMATIU

Dia 20 de gener tengué lloc, en el saló de sessions de l'Ajuntament de Palma, l'acte de proclamació dels Premis "Ciutat de Palma". Els premiats foren:

- Pintura: declarat desert.
- Novel·la: Josep E. Gongga, amb "1931".
- Poesia: Antoni Vidal Ferrando, amb "Racó de n'Aulet".

Segons una enquesta publicada pel diari "La Vanguardia" de Barcelona, només un 34 % dels ciutadans de l'Estat Espanyol llegeix el diari cada dia, mentre que un 25'6 % manifesta no llegir-lo mai.

Com a promig, els homes dediquen 10 minuts a la lectura de llibres (cada dia 11 a la premsa, 40 a escoltar la ràdio i 200 a mirar la televisió).

Segons els resultats, pareix esser que la TV3 va imposant-se de cada dia, ja que un 49 % dels enquestats afirma veure-la cada dia.

Del 13 de gener al 6 de febrer té lloc, al Palau Solleric i organitzada per l'Ajuntament de Palma, l'exposició titulada "L'escola sota el franquisme. Què s'aprenia amb els llibres de text".

COL·LEGI PÚBLIC

L'escola del nostre poble ha rebut aquestes darreres setmanes dues ajudes per a la seva biblioteca escolar. Es tracta de dos lots de llibres, un enviat pel Ministeri d'Educació i Ciència i l'altre per la Conselleria d'Educació i Cultura.

ASSOCIACIÓ DE DONANTS DE SANG

El proper 31 de gener visitarà el nostre poble la Unitat Mòbil de la Germandat Les donacions es podran fer a partir de les 18 hores al convent de les Germanes Franciscanes.

DES GLOSES D'EN PERFE-ÏIC

B O N A N I T .

*Fent joc amb so comodí
tenc un llit entorcillat
i un llibre preparat
per ajudar-me a dormir.*

*Però a s'hora de llegir,
passant fulles, passant fulles
a vegades faig les dues,
com me va passar ahir.*

E S B E N V E R . . .

*Tenc una alfabaguera
ben verda i eixerida.
És una mata agraïda,
amb una olor de primera.*

*Quan suau li pas sa mà
fent-li una moixonía,
una bavarada m'envia
ja que no me pot parlar.*

Sistemes tradicionals de caça (I)

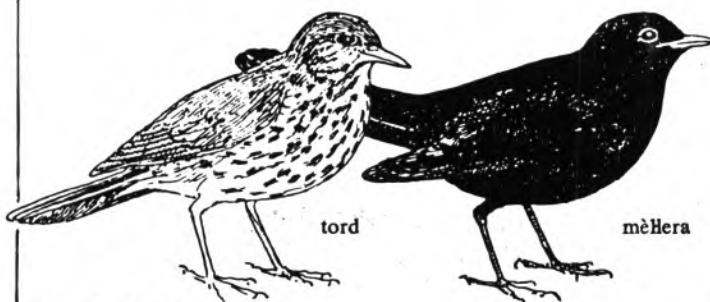
Arnau Mateu

Com a caçador, aficionat i directiu de la Societat de Caçadors de Lloret de V. A., he pensat que seria bo donar a conèixer les distintes tècniques de caça que hi ha (o hi havia) i ja no es practiquen. Donar a conèixer aquestes tècniques no és, com molts es pensaran, ensenyar els que no en saben perquè n'apreguin i així hi hauríem més caçadors. Caçador ho és aquell que hi neix, generalment no li fan.

El que jo pretenc és que ja que es fan (o es practiquen), es facin ben fetes, quan toqui, i que el caçador conegui les conseqüències que d'elles es poden derivar si es practiquen amb desmesura. També al final, després de l'exposició de cada tècnica, faré a la meua manera una mica de reflexió sobre la mateixa per d'aquí endavant poder evitar al màxim la destrucció que provoquen a la natura.

Abans de començar us diré, com a caçador que som, que fa molt de temps hi havia un home molt, molt llest i sempre deia: - feis el que jo dic i no el que jo faig. Dic això perquè sé que molts ho pensareu perquè em coneixeu, però també us vull dir que qualcú ha de començar i jo crec que som els caçadors els que a la llarga hem de salvar la natura. Però això només passarà quan sentiguem la naturalesa com a una cosa nostra, que l'hem de menester i, per tant, que no cal destruir-la.

* * * * *

Dibuix: Aina Bonner

EL COLL

La tècnica de la qual us parlaré avui ja no es practica a Lloret, però temps enrera va esser tal vegada una de les més apassionants.

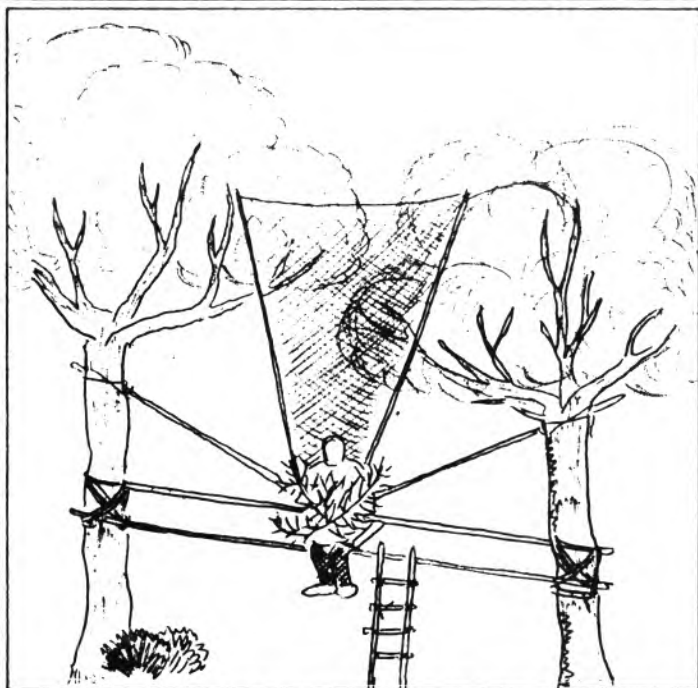
Es feia de la següent manera:

Per esser un bon caçador de coll havia d'esser una persona fora pressa i no li havia de saber greu l'anar a perdre temps per observar els tords i conèixer allà per on els agradava més passar. Una vegada localitzat un bon lloc duïen a terme la construcció del coll. Els llocs millors per parar colls eren Sa Comuna i el bosc de Son Joan Arnau.

Les coses imprescindibles per haver-hi bons colls era que hi hagués una bona colgada o una bona pasturada. Els materials necessaris per construir un coll depenien en certa manera de l'altura a què havia d'estar, però quasi sempre s'havia de menester una bona escala (feta allà mateix), dos travessers de pi a pi, i dos més que anaven dels dos primers inclinats cap a la soca del pi. Llavors, enmig dels dos travessers, hi feien un seient on s'hi fermaven amb cordes per no caure, i per una part (la part per on entraven els tords estaven coberts de branques.

L'altura apropiada per construir el coll era aquella que una vegada el caçador estàs assegut havia d'arribar amb la punta dels filats dalt dels pins. Els bons caçadors, si tenien l'escala feta, el construïen en tres hores més o manco.

La millor temporada per caçar a coll era de mitjan desembre fins a final de temporada. Els colls podien esser de dematí o d'horabaixa, essent els millors els d'ho

rabaixa entre altres coses perquè hi anaven més temps. En els d'horabaixa s'agafaven els tords quan anaven a dormir i el dematí quan anaven a pasturar.

L'espècie que més s'agafava era el tord, però també agafaven becs durs, perdius, cegues i nius petits, però en poca quantitat.

els dematins solien caçar des de les 6.30 fins que sortia el sol, i els horabaixes des de les 4 fins que hi veien. El millor temps era quan feia fred i poc vent. Moltes vegades, el falcó els assustava i els tords passaven per dins els pins perquè no els vés i així collaven més, és a dir, passaven a l'altura dels filats.

Segons m'han dit, era una tècnica molt efectiva, ja que en poc temps n'agafaven molts. Els caçadors de coll pensen que la causa que hi hagi menys tords és degut a la gran quantitat d'escopetes que hi ha i creuen que el remei perquè aquesta modalitat de caça tornàs a practicar-se seria prohibir que tirassin allà on hi hagués jagudes durant tota la temporada.

* * * * *

Una vegada vist com era el caçar a coll i la causa de la seva desaparició al nostre poble, us diré el que jo pens. Crec que efectivament si es prohibís tirar al tord seria una manera bona per caçar-lo, ja que d'aquesta manera no espenyes la caça i no n'hi ha que moren ferits sense esser aprofitats. Ara bé, també té, segons el meu veure, aspectes negatius com són: El tord no s'assusta com de l'escopeta i per tant n'agafen fins que en passen. També se caça fins que el tord se'n va a altres països, per tant, com podem deduir, el caçar a coll també és negatiu; si al manco es practicàs solament el temps normal de caça i no tots els dies, ja que és (com he dit abans) una tècnica més traïdora que l'escopeta. Pensem que el tord mai s'adona del perill que corr fins que cau dins el trenat mortal dels filats.

En definitiva el caçar a coll descontroladament tampoc ajuda a preservar la natura, solament és més neta.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Dia 12 de gener tengué lloc el tradicional dinar de la Societat de Caçadors. Hi assistiren 57 associats.

Acabat el dinar, el secretari Antoni Ramis, donà a conèixer la memòria de l'any 85 amb unes despeses totals de 500.000 pesetes, acabant l'exercici amb un saldo positiu de 60.000 pta.

Així mateix s'anuncià que l'actual junta directiva posava els seus càrrecs a disposició dels socis per convocar eleccions i elegir nova junta.

ANTOLISA JORDÀ TARLING i MATEU RAMIS TOMAS

són dos alumnes de la nostra escola que han vists publicats els seus treballs escolars a les planes del diari Última Hora.

JOAN JAUME ("Xineta") s'ha traslladat, per qüestions de treball, a la capital de l'Estat. Des d'aquí li desitjam una feliç estada per aquelles terres i que aviat el poguem tornar veure per aquí.

PETRA C. TOMAS ("de Can Poleo"), de qui ja hem parlat diverses vegades, participà el passat 19 de gener en el "LII Campionat de Barcelona de Marxa Atlètica" quedant classificada en el tercer lloc.

AQUEST BUTLLETÍ HA REBUT

L'AJUDA DE

Ajuntament de Lloret de Vista Alegre

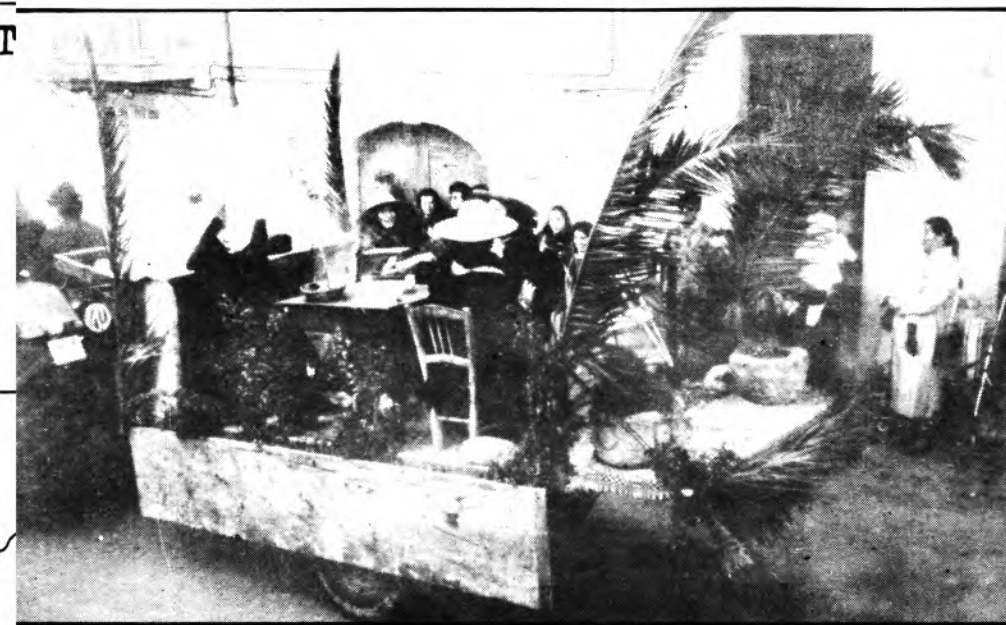

foto-cinema
set-art

TELÉFON 520384

C/ MAJOR N° 14

SINEU

↑
Amb les beneïdes es feu notar que enguany Lloret no té tant sequetat com altres anys. Es varen poder tadar uns poals d'aigua.

Els quintos 86/87 es veren ben amenaçats de caure baix del tractor ja que n'hi va haver -entre ells el batle- que volgueren tirar la carrossa per avall.

No sols hi va haver carrosses, també gent a peu. En aquesta fotografia podeu apreciar la cara de felicitat que portaven els allots quan pujaven a benefici els seus animals. »

Una de les guanyadores fou aquesta. Pareixia una estampa típica mallorquina de segles passats.
↓

SANT
ANTON ABAT

Fotografies: Andreu Mora

Aquesta carrossa fou una interpretació total, ja que n'hi va haver que voren agafar-la pel cap que cremava. »

Llibres

Aquest llibre ha estat editat pel Patronat de Sant Antoni de Manacor (que fundà i presidí mossèn Mateu Galmés) amb el patrocini del Consell Insular de Mallorca. Està prologat per Antoni Galmés Riera i reprodueix els goigs populars del sant.

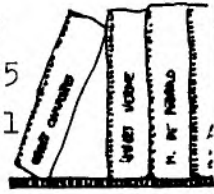
El "Cançoner de Sant Antoni" consta de cent quinze pàgines de gloses amb seixanta fotografies i més de cent dibuixos. En la seva confecció hi han participat dos centes setanta-set persones i recolleix un total de quasi quatrecentes cinquanta gloses.

CANÇONER DE SANT ANTONI MANACOR, 1985

BIBLIOTECA

Segons informacions dels responsables de la Biblioteca, el moviment hagut durant l'any 1985 a la mateixa ha estat el següent:

Nou edicions en sis anys (la primera és de 1979) indiquen l'èxit d'aquest recull de lletres i partitures de Llach, un idol que manté així la seua popularitat més enllà dels discos i dels recitals, probablement perquè allò que canta —siga l'amor, siguen les reivindicacions polítiques— segueix sent un programa viu per a successives promocions de catalans.

LECTURES DIÀRIES	G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
Obres generals	36	76	39	81	70	22	16	43	28	59	93	50
Llib. infantils	162	203	259	169	228	120	129	84	58	184	197	92
Ciències	10	17	12	28	24	17	21	28	17	36	51	25
Literatura	11	17	5	41	16	7	18	13	9	57	129	47
En la biblioteca	176	184	142	194	202	67	44	103	64	253	351	124
A domicili	43	129	173	125	136	99	140	65	48	83	119	90
TOTAL	219	313	315	319	338	166	184	168	112	336	470	214

LECTORS DIARIS	G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
Homes	117	100	105	109	122	80	97	76	83	148	154	105
Dones	55	110	100	106	115	45	44	34	24	84	123	54
- 14 anys	79	131	130	101	139	65	66	39	30	127	167	87
+ 14 anys	93	79	75	114	98	60	75	71	77	105	110	72
TOTAL	172	210	205	215	237	125	141	110	107	232	277	159

TOTALS
613
1885
286
370
1904
1250
3154

1296
894
1161
1029
2190

// CONGRÉS IN TERNACIO NAL DE LA LLENGVA CATALANA MCMVI 86

ACTE DE PRESENTACIÓ DEL II CON-
GRÉS I DE CONSTITUCIÓ DEL CON-
SELL D'ENTITATS PROMOTORES DE
LES ILLES BALEARS

Manacor, 2 de febrer de 1.986

- 10.30 h. Inauguració de l'exposició "Mos-
sèn Alcover: un home de combat".
Presentació del llibre "Mossèn Al
cover i la llengua catalana", a
càrrec del seu autor Josep Massot
- 12.00 h. Acte de constitució del Consell
d'Entitats Promotores i Homenatge
a Mossèn Alcover.
- 12.05 h. Presentació i Benvinguda, a càr-
rec del Batle de Manacor.
- 12.10 h. La vida i l'obra de Mn. Antoni M^a
Alcover. A càrrec del Dr. Joan Mi
ralles i Monserrat, cap del Depar
tament de Llengua Catalana de la
Universitat de les Illes Balears.
- 12.40 h. El I i el II Congrés de la Llen-
gua Catalana. A càrrec del Sr. I-
sidor Marí Mayans.
- 13.10 h. "Viure en català, oberts al món".
A càrrec de Josep Mª Llopart, es
criptor.
- 13.30 h. Lectura de l'acta de constitució
del Consell d'Entitats Promotores
de les Illes Balears. A càrrec -
del Sr. Antoni Mir i Fullana.
- 13.40 h. Acomiadament.
- 14.30 h. Dinar que l'Il.lm. Ajuntament de
Manacor ofereix a les autoritats
i representants del Consell d'En-
titats Promotores.

EL XORIC DEL CONVENT

L'altre vespre em vaig assustar de ve-
res. En vengué un en es convent i començà
a dir: "No sé que he sentit, et torraran
viu! Ja pots anar alerta! N'hi ha que
fan flamada". Em vaig escarrufar i vaig
prendre es vol, però quan vaig esser per
damunt sa plaça vaig veure foc amb una bo-
na flamarada i la gent que deia "l'hem de
torrar". Llavors si que m'assustaren, pe-
rò més enrera vaig veure una guarda de jo-
venents que cantaven i un que deia "Visca
els quintos del 86!".

En aquèll moment vaig començar a fi-
lar i vaig veure que tot havia estat un
mal entès. No era que fessin flamada sinó
que el que havia vengut pel convent devia
voler dir que el fogueró feia una bona fla-
mada i que volien torrar botifarrons. Però
mira que confondre'm, a jo, amb un botifar-
ró!. Un bon susto me'n vaig dur. Però ai-
xò sí, vull donar s'enhonorabona als quintos
perquè varen esser els únics que cantaren
les cançons que ens recorden els antics fo-
guerons de Sant Antoni.

Ah! També vaig passar, un dia de la
setmana passada, per Sa Comuna i vaig veu-
re que la piscina estava acabada. Ja només
hem d'esperar que s'abril sigui ploguer i
l'ompli ben plena, perquè (segons diuen) -
l'Ajuntament ha acabat els doblers i tot-
hom fa cruixits per la piscina. Jo pregaré
a la mare naturalesa perquè tot vagi bé
i ploqui per s'abril.

ANTONI ALOMAR I PERELLÓ

cruïlla entre la poesia i la música

Bartomeu Amengual i Gomila

"Vaig nèixer a Llubí dia 29 de gener de 1946; quan tenia dos anys em dugueren a viure a Inca, on vaig fer els estudis primaris fins als catorze anys, edat en la qual vaig començar a treballar a una fàbrica de sabates. Al mateix temps anava a classes de música amb el professor don Antoni Moyà. Llavors vaig alternar el treball a la fàbrica amb el de la banda de música de la què formava part. Fèiem un concert cada diumenge. Tota la setmana assajàvem l'actuació del diumenge. El meu instrument era el clarinet. Això que cont de la banda fou fins als 17 anys, perquè llavors m'interessà més la música moderna".

Llavors, a principis dels 60, vengué l'anomenat "boom" turístic, del què n'Antoni també se sentí ferit. "... bé, jo ara el veig bastant diferent que quan tocava amb els "Talaiots" i amb els "Telstar"; en aquells moments no veia massa clar el que ens succeïa. Ara veig que fou una cosa - que no ens beneficià gens, ja que el paradís que la gent venia a veure l'hem destruït, cosa que els diners no arreglaran".

Mentres tocava amb els "Telstar" n'Antoni tengué el primer contacte amb un poeta mallorquí: en Jaume Pomar. "Quan tenia 18 anys em vaig interessar per la poesia. La lectura de "La ira dels justs" d'en Jaume Pomar em resultà del tot profitosa ja que vaig musicar quasi deu poemes seus. Fou el primer contacte meu davant la poesia, després en vengueren d'altres com són: G. Ferrater, Salvador Espriu, J. Brossa, Bartomeu Rosselló Porcel, etc. El que a mi em succeïa era molt rar, ja que el grup del què formava part no s'interessava per una reivindicació de la llengua, política, etc. i jo sí".

-Creus que el moviment de la "nova cançó" aconseguí els seus propòsits?

"Pens que sí perquè quant cantava abans en Raimon, en Pi de la Serra, na Maria del Mar, etc. hi havia una intenció clara: prendre el paper que els periodistes no podien fer. Crec que s'aconseguí fer veure que el català era una llengua amb tanta d'importància com el castellà. Ara, crec que també segueix tenint molta d'importància, la nostra llengua, però no cal l'esser tan radicals com abans. La llengua és la part més important dins l'ordre de valors d'un cantautor. No veig un Paco Ibàñez musicant n'Espriu, ni tampoc Brel musicant un poeta anglès, com tampoc Raimon a en Garcilaso..."

A finals dels anys seixanta Antoni Alomar decideix dedicar-se a la música, però llavors canvià d'opinió i tornà a Mallorca. "Dins la música, o has d'estar a dalt o t'han de trepitjar, no pots estar enmig. Jo em vaig adonar d'això i no volia que em fessin mal, per això ho vaig deixar". Amb tot i amb això, signà un contracte discogràfic amb en Ramon Ferran però no s'acabaren d'entendre i acabaren per rompre-ho. "Vaig rompre aquell contracte encara que era per cinc anys i havia de gravar cinc elapés. Havia de musicar poemes de n'Anton Carrera i en Ramon Ferran havia de figurar com si fos ell el propietari de la música i lletra, per això ho vàrem rompre davant un misser".

-Què pot suposar per a un cantautor el tenir un disc al mercat?

"Un disc és una cosa amb la qual pots veure un treball que tu has fet més o menys d'amagat; és una feina amb la qual veus les reaccions que tu pots provocar

quan et comuniqués amb l'altra gent. És una cosa que la pots veure millor que quan actues".

Hi ha cantautors que són bons músics i mals poetes, o viceversa. Sobre aquest tema n'Antoni Alomar em comentà: "En teoria jo crec que som més músic que poeta, ja que de música tenc el títol de professor i de poeta no en tenc cap. Però a l'hora de la pràctica em consider més bé poeta. Sols hi ha les meves poesies que poden acreditar-ho, no hi ha títol de cap casta que pugui dir que jo som poeta".

-Què feies: posaves música a una lletra o posaves lletra a una música?

"Jo diria que feia les dues coses, ja que vaig musicar poemes de n'Anton Carrera Jaume Pomar, Gabriel Ferrater... però també feia cançons meves a les quals escrivia la música, és a dir que jugava amb les dues cartes".

Encara que ara no es dediqui a fer de cantautor, segueix escrivint cançons i fent-lis música, però d'una manera molt esporàdica. "Jo sempre he fet coses de música sense cap meta. Cada dia don classes de música i quan tenc una estona lliure ho intent, però pràcticament és per no deixar-ho del tot".

-Con veus el moment actual de la cançó als Països Catalans?

"Ara joestic un poc deslligat, però és evident que la reacció política que podria tenir una cançó d'en Raimon als anys

60 ara no hi és. Amb tot i amb això, veig que hi ha gent com és en Lluís Llach que ompl per tot allà on va -que quedi clar - que a mi no m'agrada- pel que es pot dir que encara agrada la cançó catalana".

De la normalització lingüística també se'n va parlar. "Amb això veig que hi ha una gran diferència amb el Principat de Catalunya i les Illes, ja que aquí les dretes no han estat mai nacionalistes sinó que sempre han anat a crear un confusionisme total fent veure que els catalans del Principat ens imposen una llengua que realment és la nostra. Però encara que succeixi això el procés de normalització ja és una cosa que no es pot aturar i acabarà per parlar-se i escriure el català per tot arreu de les illes Balears. És un procés llarg però hi arribarem".

-Què penses de la comercialització de l'art?

"Amb això jo sempre he dit que no és tothom que pot tenir a casa seva un Tàpies un Miró o un Picasso. Pràcticament no és una cosa que es pugui comprar per qualsevol. Encara que amb la comercialització hi ha persones que són més conscients que les altres, és inevitable".

* * * * *

Llegint n'Antoni Alomar ens adonarem del seu surrealisme. Per això és obligat el voler saber la seva opinió de la poesia independent. "Jo crec que és molt important l'existència de poesia independent i també d'editorials independents com poden esser Berenguer d'Anoia (Inca) en la qual vaig publicar "El disc" i l'editorial Guaret (Campos) d'en Damià Huguet que aprofit per dir que és una de les persones que més han treballat per la poesia a Mallorca. Sense editorials com aquestes no s'hagués pogut donar mai a conèixer als poetes que ara coneixem".

No sols ha fet dos llibres ("El disc" i "Un mar sense armes"), sinó que sense publicar en té uns quants més. "Al 80 vaig escriure "Ritardando", un llibre de decasíl·labs, amb el qual vaig quedar finalista al premi "Ciutat de Palma" a l'any 81.

Un altre es diu "Dacapo", "Col·lecció de Memòria", "Quatre temps", "Esbós per controlar la primera i la segona folia" i ara estic preparant un llibre que serà la suma de tres i es dirà "Descomposició de tres llibres". També he fet cosa de prosa. Fa uns sis anys que vaig començar un diccionari musical; tenc uns 25 poemes en prosa, també uns 40 sonets, però no els puc donar el títol de llibres perquè encara hi treball".

Es sabut per tots la dificultat que hi ha a l'hora de poder viure de la poesia. N'Antoni també es troba amb aquesta dificultat. "Cada setmana faig "quinieles", - jug a la loteria, etc. per poder-me dedicar exclusivament a la poesia. Sense "quinieles" no hi ha manera de poder viure de la poesia. Fa uns anys vaig llegir que Es priu deia que la poesia no li havia donat ni una pesseta".

Sense deixar-nos caure en la nostàlgia, parlarem de la seva darrera actuació. "Fou a un castell, a uns 60 Km. de Vic. - L'actuació la férem a mitges entre un pintor i poeta -Ràfols Casamada-, n'Anton Carrera i jo. N'Anton recitava poemes i jo els cantava".

Un dels factors que ha de tenir molt en compte un cantautor és la comercialitat. "Cal tenir sentit de la comercialitat. És una cosa que tengueren els altres i jo no tenia. Les meves harmonies eren massa clàssiques per agradar a la majoria de la gent".

Dels seus projectes amb la música cal remarcar que sols l'interessa la pedagogia musical, l'ajudar als que volen aprendre a tocar la guitarra, etc. "Dins la poesia

és l'únic lloc on en tenc; i tampoc no en tenc perquè no he anat a cercar ningú que em publiqui els llibres que he escrit, és un poc contradictori però és així. M'agradaria molt publicar el llibre que quedà finalista al premi "Ciutat de Palma". L'escriure no em fa gens de peresa però en canvi el córrer d'editorial en editorial si que me'n fa un poc. Seguesc escrivint moltíssim, arregl alguns llibres, però no em moc gens per publicar-ho. Serà hora de llevar-me un poc la son i publicar-ho, ja que tenc molta confiança en la meua poesia".

I amb aquestes paraules acabà la nostra conversa. Esper que aquestes ratlles serveixin d'ànim i n'Anton publiqui la seva obra.

Lloret, 21/Gener/1986

Aquesta gran estupidesa

Per tot arreu es veuen les petjades de la persona humana; l'ésser dotat d'intel·ligència, de força creadora, de les més altes qualitats que la naturalesa ha donat a qualsevol ésser viu. L'home està a més de mig camí per esdevenir "super-home". Si ens fixam en els temps pre-històrics i analitzam els comportaments ens adonarem de la perfecció humana i no podrem sinó lloar aquest meravellós desenvolupament.

Ara bé, això ens fa pensar que, en el fons, l'home és l'ésser més estupid i sanguinari de la creació; destrueix i mata per simple plaer, quan cap animal ho fa; ha imposat unes xarxes de control i domini que acabarà amb ell mateix; fa que una societat no pugui determinar lliurament el seu futur, vol que tothom vagi rodant segons un ritme establert i mortal. Perquè, de sortides en queden poques, i si no, repassem la situació i les relacions del món d'avui.

La naturalesa romandrà dins unes reserves, per tal que dins vint anys puguin saber el que era un arbre o una flor en viu; els homes ja no es lliuraran en batalletes: amb qui? contra qui? Només hi haurà dues classes de persones ben classificades i controlades: els qui manen i tota la resta que sols podrà obeir.

Quan els polítics ens prometen un món millor, més feliç, amb més llibertat i comprensió, sabem cert que ens diuen mentides però els aplaudim i, si cal, els donam el vot. Ningú més que els polítics estan segurs de la gran comèdia d'aquesta estupidesa -com si ens haguéssim posat tots d'acord per a consentir-nos enganyats-, però no ho diran mai: acceptaran que l'equivocació és humana però ells voldran ja agafar la volada de la classe que ha de manar.

La resposta -no convictiva encara que molt repetida- és que vivim a un món ple d'interrelacions, que l'èxit en les activitats econòmiques és la clau perquè una societat no es faci segons quines preguntes, que això és el món que ens ha tocat viure i ho hem d'acceptar així. Tot està així com està perquè qualcú li ha posat i perquè interessa que hi estigui, les interrelacions són una creació de lligams que l'home -dins la seva gran estupidesa- posa per sobre d'ell per tal de "sentir-se més segur", però cada cop més controlat.

Fa mal creure amb les persones. La societat és el reflex del que ells són: l'estupidesa ja ha arribat a tots els indrets.

Felip Munar i Munar

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

Butlletí informatiu nº 32

Gener de 1.986

Lloret de Vista Alegre

CONSELL DE REDACCIÓ

Andreu Mora

Bartomeu Amengual

Guillem Fiol

IMPRESSIÓ

"Apóstol y civilizador"

Petra.

Dipòsit Legal: PM 623/79

La fotografia que avui presentam du escrita, en el seu dors, la data: 21.10.68. Han passat, doncs, devuit anys i per tant és ben segur que en coneixereu la majoria. Ells són:

Fila de dalt: Tomeu "Ferragut", Tomeu "de Llorac", Julià "Recolat", Pep Beatriu", Rafel "Curt", Damià "de ca na Companya".

Fila d'enmig: Amador "de sa rota", Felip "Mandau", Nadal "Bossa", Tomeu "Blanc", Sebastià "Abrines", Rafel Daviu", Llorenç "de Son Serveret", Pere "Xuto", Pep "Rigo", Toni "de Son Bauló", Joan "Bou", Domingo "Bossa" (E. P.D.), Joan "Riera".

Fila de baix: Toni "Beatriu", Andreu "Rosset", Pere "Gili", Toni "Estrella Felip "Pomer", Biel "Negret", Pere J. "Filau", Mateu "Ferriol", Toni "Lleter", Ramon "de sa Riba", Miquel "Botxa".

Què fa el Consell Insular en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals. A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sonament de: La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en: El Patronat Orquestra Ciutat de Palma.

Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa. Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propaguen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Deià i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en

els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promociona tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilots, dedicades a l'ensenyança d'aquests esports i destinades als infants de tot Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

cl. Palau Reial, 1